

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาและกระบวนการตรวจสอบหรือการประเมิน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา (Murgatroyd, Colin, Stephen and Morgan, 1994 : 45) การประกันคุณภาพการศึกษามีความสำคัญ ทำให้ประชาชน ได้รับข้อมูลที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่นและสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการ ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ป้องกันการจัดการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและ เกิดความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง อีกทั้งทำให้ ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษา สร้างสรรค์การศึกษาพัฒนาระบบและกลไกให้มีคุณภาพบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการการศึกษา ทั้งยังเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพ (สุภาวดี ศรีรัตน. 2558 : ออนไลน์)

มหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557 : 3-6) ได้นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือ สกอ. ได้จัดทำคู่มือ การประกันคุณภาพการศึกษารายในระดับอุดมศึกษา ที่มีระบบและกลไก พร้อมตัวชี้วัดและ เกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ถ่ายทอดสู่มหาวิทยาลัยและหน่วยงานภายใน นำสู่การ ปฏิบัติ ในปีการศึกษา 2557 การประกันคุณภาพการศึกษารายในระดับอุดมศึกษา ได้ดำเนินการ 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน การประกันคุณภาพการศึกษารายใน ระดับหลักสูตร (IQA ระดับหลักสูตร) ได้กำหนดให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ การศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thailand Qualification Framework : TQF) และกำหนดให้ การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร ตาม มคอ. 7 ให้เป็นรายงานฉบับเดียวกันกับ การประกันคุณภาพการศึกษา และรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อลดความซ้ำซ้อนของ การจัดทำรายงาน ทั้งนี้ สกอ. จะดำเนินการเผยแพร่หลักสูตรที่ผ่านการประเมินตามระบบและ ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐาน TQF โดยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าว

สอดคล้องและเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา, 2557 : 4)

ในปี พ.ศ. 2557 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร หรือสาขาวิชา จะต้องจัดทำประกันคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร จำนวน 6 องค์ประกอบ และ 14 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยองค์ประกอบการกำกับมาตรฐานบัณฑิตหรือนักศึกษา อาจารย์ หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ จุดเน้นของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเพื่อให้มีระบบและกลไก ที่เป็นกระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ได้เชื่อมโยงไปกับตัวบ่งชี้ การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยมีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นข้อมูลพื้นฐานเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้เชิงปริมาณเกี่ยวกับคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และผลงานทางวิชาการของอาจารย์ สำหรับตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะเน้นที่กระบวนการประเมินในลักษณะของพิชญพิจารณ์ (Peer review) ที่ได้กำหนดคำถามและเกณฑ์การตอบหรือการให้คะแนนสำหรับผู้ประเมิน (สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา, 2557 : 44)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาลงสู่การปฏิบัติทั้งระดับคณะวิชา ศูนย์ สำนักและระดับหลักสูตร ให้นำหน่วยงานจัดเตรียมข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลการปฏิบัติการตามแผนการดำเนินงานในแต่ละปี นำมาเขียนรายประกอบการประเมินตนเอง หรือ (Self-Access Report : SAR) พร้อมทั้งเก็บหลักฐานการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สามารถตรวจสอบ และทบทวนการดำเนินงานได้ อีกทั้งสามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบการประเมินคุณภาพภายนอกต่อไป การจัดเก็บข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานเพื่อการประเมินภายใน มีระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานในรอบ 1 ปี หรือ 12 เดือน ทั้งนี้การประกันคุณภาพการศึกษาที่ผ่านมารอบจะอยู่ระหว่าง วันที่ 1 มิถุนายน ของปีปัจจุบัน ถึง วันที่ 31 พฤษภาคม ของปีต่อไป แต่ปัจจุบันการปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาวงรอบการประกันคุณภาพการศึกษาจึงอยู่ระหว่าง วันที่ 1 ตุลาคมของปีปัจจุบัน ถึง วันที่ 30 กันยายน ของปีต่อไป (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2557 : 13)

การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ผ่านมาพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ใช้เวลามากในการเขียน SAR และการรวบรวมเอกสารหลักฐานประกอบการเขียน SAR จึงทำให้การเขียน SAR ต้องแก้ไขหลายครั้ง การจัดแฟ้มเอกสารหลักฐานไม่สมบูรณ์ ครบถ้วนและ

ครอบคลุมการจัดทำรายงาน ส่งผลให้การทำงานไม่สามารถส่งในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งจากผลการดำเนินการดังกล่าวทำให้เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพ การศึกษามีภาระงานเพิ่มขึ้น และบุคลากรบางส่วนมีความเครียดกับการเก็บ หรือการรวบรวม หรือการตามเอกสารจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกตัวชี้วัด ดังนั้นการประกันคุณภาพการศึกษา การมีส่วนร่วมของบุคลากรจึงเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินงาน บุคลากรทุกกลุ่มงานต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินงานอย่างเต็มที่ ถ้าบุคลากรไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างเต็มเวลาและเต็มศักยภาพ อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาในระยะยาว (จำไพ หมั่นสระเกษ. 2557 : 46) ดังนั้นมหาวิทยาลัยต้องพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ มีทัศนคติ และความคิดเห็น ในการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา การประชุมหรือฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ และให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการกำหนดเกณฑ์และตัวบ่งชี้ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ตามระบบกลไกที่เหมาะสม การมีช่องทางและการให้ข้อมูลข่าวสารที่บุคลากรของหน่วยสามารถเข้าใช้ ปรับปรุง และเข้าถึงข้อมูล จะส่งผลให้การทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความต่อเนื่อง และสร้างความมั่นใจในการทำงานของบุคลากรที่รับผิดชอบ และหน่วยงานต้นสังกัด

การนำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัยอันได้แก่ รูปแบบ กรรมวิธี และเทคนิควิธีที่เป็นนวัตกรรมที่มีหลักฐานทางทฤษฎีและผลการวิจัยเชิงประจักษ์ที่น่าเชื่อถือ ไปประยุกต์ใช้ในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการในระบบเพื่อให้เกิดความมั่นใจ ในการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ของระบบที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้อย่าง (อภิรัตน์ สิริรัตนจิตต์. 2558 : ออนไลน์) ทั้งนี้ความสามารถของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในยุคปัจจุบัน มีพัฒนาการและมีศักยภาพในการนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อจัดการระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ซึ่งจะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้งานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บเอกสารในการอ้างถึง ประหยัดค่าใช้จ่ายในการทำสำเนาเอกสาร อีกทั้งยังทำให้การจัดเก็บเอกสารเป็นระบบ สามารถค้นหาเอกสารได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วยิ่งขึ้น ส่งผลให้ระบบการประกันคุณภาพไม่ใช่เรื่องยุ่งยากและเสียเวลาในการดำเนินงานต่อไป

การจัดการระบบสารสนเทศในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงข้อมูลและปรับปรุงแก้ไขข้อมูลได้ตามสิทธิ์ที่กำหนดนั้น การนำเทคโนโลยีบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการระบบสารสนเทศการ

ประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรหรือสาขาวิชา ในการดำเนินงานจะดำเนินการออกแบบ พัฒนาฐานข้อมูล และระบบการจัดการ ในรูปแบบเว็บไซต์เพื่อการบริหารจัดการข้อมูลให้ได้ สารสนเทศตามความต้องการของระบบ การใช้เทคโนโลยีฐานข้อมูล ในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยออกแบบการจัดการฐานข้อมูลพร้อมทั้งการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นหลักฐาน การบันทึกตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมิน การบันทึกผลการปฏิบัติการ และการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด จากข้อมูลที่จัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบภายใต้การบริหารจัดการประกันคุณภาพการศึกษาขององค์กร โดยใช้เทคโนโลยีเว็บ 2.0 พัฒนาระบบสารสนเทศให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการข้อมูลในการประกันคุณภาพการศึกษา จะทำให้นักกลางสามารถใช้ระบบและนำเข้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องเข้าสู่ระบบได้สะดวกและข้อมูลมีความปลอดภัย เนื่องจากการกำหนดสิทธิ์และความสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลในระบบสารสนเทศ อันจะก่อประโยชน์ในด้านการบริหารจัดการ การวางแผน การบันทึกการตรวจสอบ และการติดตามประเมินผล ทั้งนี้ระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิผล จะเป็นระบบที่มีการออกแบบ โดยกระบวนการที่เป็นระบบ มีส่วนสนับสนุนการทำงาน มีส่วนการจัดการของผู้ใช้ระบบ และผู้บริหารระบบ ผู้ใช้ที่อยู่ในหน่วยงานสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการประกันคุณภาพต่อผู้บริหารตามหมวดหมู่ ตามตัวชี้วัดการดำเนินงาน ทั้งนี้ข้อมูลที่มีอยู่ในระบบ จะถูกออกแบบ ข้อมูลให้มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน ให้สามารถเชื่อมโยงและใช้ข้อมูลร่วมกันทุกตัวชี้วัดในระบบการประกันคุณภาพของหน่วยงาน (วโรปภา อารีราษฎร์, 2556 : 12)

จากการศึกษานโยบายและมาตรการการประกันคุณภาพในระดับหลักสูตรหรือสาขาวิชา ความสำคัญของการจัดเก็บและการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับการนำมาพัฒนาระบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าระบบการจัดการสารสนเทศที่พัฒนาขึ้น จะเป็นระบบและกลไกการบริหารจัดการ การจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ใช้งานได้ง่าย สะดวกในการปรับปรุงข้อมูลให้มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ นำสู่การแสดงผลและจัดทำรายงาน SAR ตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ที่เป็นระบบการรายงานตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้ผู้ใช้งานทุกระดับสามารถเข้าถึงระบบได้ตามสิทธิ์ที่กำหนด ผู้ใช้ระบบให้การยอมรับและนำไปใช้ในการจัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรต่อไป

คำถามการวิจัย

1. องค์ประกอบและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการพัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร เป็นอย่างไร
2. ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเป็นอย่างไร
3. การยอมรับและนำไปใช้ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการพัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร
2. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร
3. เพื่อศึกษาการยอมรับและนำไปใช้ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยประกอบด้วย ขั้นตอนการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เนื้อหาหรือตัวแปรที่ศึกษา และระยะเวลาที่ศึกษา ดังนี้

1. ขั้นตอนวิธีการ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้
 - ขั้นที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการพัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร
 - ขั้นที่ 2 พัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร
 - ขั้นที่ 3 ศึกษาการยอมรับและนำไปใช้ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร
2. กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบของระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร จำนวน 9 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญประเมินเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้ใช้ระบบ จำนวน 18 คน จากผู้ใช้ระบบ 5 กลุ่ม ๆ ละ 3 คน

ผู้ตรวจและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนหรือผู้บริหารคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล และนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี

3. ตัวแปรหรือเนื้อหาที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 คุณภาพของเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

3.2.2 การยอมรับและนำไปใช้เว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

4. ระยะเวลาที่ศึกษา เดือนกันยายน 2557 ถึง เดือนธันวาคม 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

ระบบการจัดการสารสนเทศ หมายถึง เว็บไซต์ที่ดำเนินการในการจัดการเก็บรวบรวมข้อมูลและเอกสารตามตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษา ให้ผู้ใช้มีสิทธิ์ในการปรับปรุงข้อมูลและจัดทำรายงานเพื่อตรวจสอบข้อมูลตามสิทธิ์ที่ได้รับ รวมทั้งการบริหารจัดการระบบเพื่อจัดทำรายงานและสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตามตัวบ่งชี้ในปี พ.ศ. 2557

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่สอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือ สกอ. เพื่อเตรียมจัดทำ SAR เพื่อรับการประเมินผลการดำเนินงาน โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

การศึกษาภายใน งานวิจัยนี้ได้กำหนดตามตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษารายในระดับหลักสูตร ปี พ.ศ. 2557

องค์ประกอบ หมายถึง รายการที่เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสาขาวิชา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ข้อมูล บุคลากร และผู้ใช้งาน

เทคโนโลยีที่เหมาะสม หมายถึง การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ที่สามารถพัฒนาระบบให้สามารถใช้งานได้ถูกต้อง แม่นยำ ครอบคลุมการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผล และการรายงานของระบบให้ผู้ใช้ได้ตามข้อกำหนด ในระยะเวลาที่เหมาะสม ทำให้ผู้เยี่ยมชมและนำเว็บไซต์ไปใช้ในการบริหารจัดการระบบอย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาเทคโนโลยีการจัดเก็บข้อมูล การเขียนโปรแกรม การประมวลผลของระบบ การจัดทำรายงานของระบบ ภายใต้กรอบการพัฒนาระบบสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีเว็บ 2.0 ที่มีความสามารถในการใช้ข้อมูลร่วมกันเป็นสังคมออนไลน์ ให้กลุ่มผู้ใช้งานสามารถปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้วยบล็อก (Blogger)

ความเหมาะสม หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อองค์ประกอบของระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ข้อมูล บุคลากร และผู้ใช้งาน วัดด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อองค์ประกอบของระบบ เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

คุณภาพ หมายถึง ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเว็บไซต์การจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น วัดด้วยแบบประเมินคุณภาพของเว็บไซต์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ตามแนวทางการประเมินผลลัพธ์ของระบบระบบสารสนเทศ แบบแบล็กบ็อกซ์ หรือ กล่องดำ (Black Box Testing) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพ (Functional Performance Test) ด้านความถูกต้องในการทำงาน (Functional Test) ด้านความสามารถในการใช้งาน (Usability Test) และ ด้านความเหมาะสมของระบบความปลอดภัย (Security Test) (มนต์ชัย เทียนทอง. 2548 : 334-336)

การยอมรับและนำไปใช้ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ใช้ที่มีต่อเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น วัดด้วยแบบสอบถามการยอมรับและนำไปใช้ตามแนวคิดของ TAM เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบการพัฒนากระบวนการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปและมีประสบการณ์ในการสอนหรือการพัฒนาเว็บไซต์ หรือการเป็นผู้ตรวจประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ตรวจประเมินองค์ประกอบและเทคโนโลยีที่เหมาะสมและประเมินเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ในการสอนหรือการพัฒนาเว็บไซต์ หรือการเป็นผู้ตรวจประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา

ผู้ใช้ระบบ หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้เว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ทั้งการบันทึกข้อมูล การจัดทำรายงาน การบริหารจัดการ และการจัดทำ SAR ของระบบ จำนวน 18 คน ประกอบด้วย 5 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ตรวจและประเมินคุณภาพการศึกษากายในระดับหลักสูตร ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 2 อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 3 อาจารย์ผู้สอนหรือผู้บริหารคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 4 เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษากายในระดับหลักสูตร จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 5 นักศึกษาสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 6 คน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

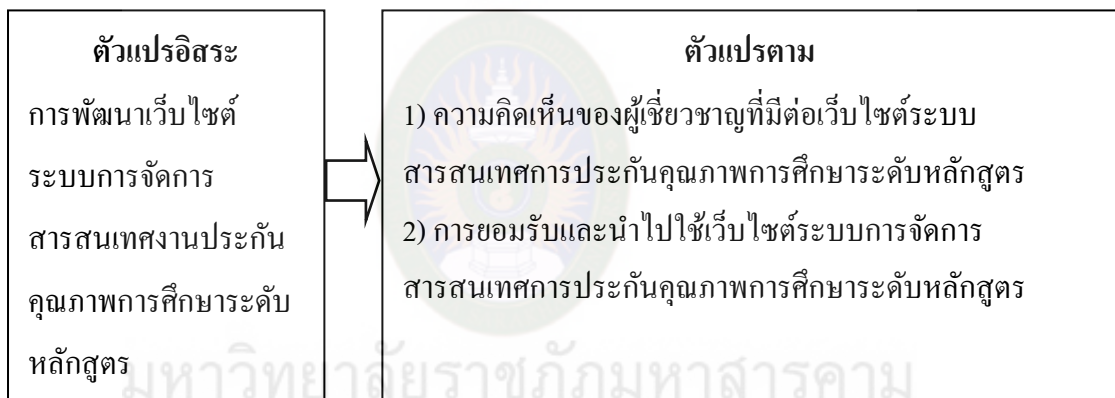
1. ได้เว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรที่มีองค์ประกอบและเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน

ระดับหลักสูตรที่มีคุณภาพ ผู้ใช้ระบบให้การยอมรับและนำไปใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดการสารสนเทศงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามตัวแบบของ TAM

2. สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้เว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตามตัวชี้วัดและจัดทำรายงานระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร ในปี พ.ศ. 2557

3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจ และหน่วยงาน อื่น ๆ ในการพัฒนาเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ตัวแปรต้นที่ศึกษา คือ การพัฒนาเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร และตัวแปรตามที่ศึกษา คือ 1) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการศึกษาระดับหลักสูตร และ 2) การยอมรับและนำไปใช้เว็บไซต์ระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร